

„Sidabras už auksą yra riba (palūkanos), nebent keičiamasi vietoje; kviečiai už kviečius yra riba, jei nesikeičiama vietoje; miežiai už miežius yra riba, jei nesikeičiama vietoje; datulės už datules yra riba, jei nesikeičiama vietoje.“

Malik Ibn Aus Ibn Al-Hadatan pranešė: „aš atėjau paklausti kas iškeis dirhamus? Tuomet Talha Ibn Ubaidillah, buvęs su Umar Ibn Al-Khatāb pasakė: „Parodyk mums savo auksą, o kai mūsų tarnas atneš tau sidabrą, atėik pas mus.“ Tada Umar Ibn Al-Khatāb pasakė: „Ne, prisiekiu Allahu, tu privalai arba duoti jam jo sidabrą, arba grąžinti jam jo auksą, nes Pranašas, ramybė ir Allaho palaima jam, sakė: „Sidabras už auksą yra riba (palūkanos), nebent keičiamasi vietoje; kviečiai už kviečius yra riba, jei nesikeičiama vietoje; miežiai už miežius yra riba, jei nesikeičiama vietoje; datulės už datules yra riba, jei nesikeičiama vietoje.“

[Sachych] [Bendru sutarimu]

Tabij Malik Ibn Aus pasakoja, kad turėjo auksinių dinarų ir norėjo juos iškeisti į sidabrinius dirhamus. Talha Ibn Ubaidillah (tebūnie Allahas juo patenkintas) pasiūlė: „Duok mums savo dinarus, kad juos apžiūrėtume!“ Paskui pridūrė: „Sugrįžk vėliau, kai ateis mūsų tarnas, ir mes duosime tau sidabro dirhamus.“ Umar Ibn Al-Khatāb (tebūnie Allahas juo patenkintas), dalyvavęs tame susitikime, išreiškė nepritarimą tokiai sandorio formai ir prisiekė, kad Talha turi arba iš karto sumokėti sidabrą, arba grąžinti auksą. Umar paaiškino, kad Pasiuntinys (ramybė ir Allaho palaima jam) pasakė, jog keičiant auksą į sidabrą arba atvirkščiai, sandoris turi būti atliktas nedelsiant, priešingu atveju tai bus riba (neteisėta palūkanų forma), o tokia prekyba bus laikoma negaliojančia. Jis taip pat nurodė, kad vienaarūšių prekių mainai, tokių kaip kviečiai į kviečius, miežiai į miežius ar datulės į datules, turi būti atliekami lygiomis sąlygomis – pagal svorį ar kiekį – ir su neatidėliotinu perdavimu; sandorio šalių išsiskyrimas prieš užbaigiant mainus yra nepriimtinas.

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

